UDHËZIM
Nr. 33 datë 26.8.2020

PËR KUSHTET E TJERA QË DUHET TË PLOTËSOJNË STREHËT E PËRKOHSHME

Në mbështetje të nenit 102, të Kushtetutës, dhe të pikës 3, të nenit 55, të ligjit nr. 22/2018, "Për strehimin social", ministri i Financave dhe Ekonomisë

UDHËZON:

1. Ky udhëzim ka për qëllim të përcaktojë kushte të tjera që duhet të përdoren gjatë projektimit, ndërtimit, rinovimit, blerjes ose marrjes me qira të hapësirave për programin e strehëve të përkohshme, sipas ligjit nr. 22/2018, "Për strehimin social".

2. Strehët e përkohshme përdoren në përputhje me ligjin nr. 22/2018, "Për strehimin social". Normat, kushtet teknike, standardet e strehimit dhe të ndërtimit dhe vendndodhjet e strehëve të përkohshme të strehimit social respektojnë të drejtat dhe liritë themelore të njeriut, dinjitetin njerëzor dhe integritetin e përfituesve, parimin e mosdiskriminimit, atë të përshtatjes me nevojat e veçanta dhe kushtet shëndetësore, sigurinë, higjienën, sigurojnë hapësirat bazë dhe mbrojtje nga kushtet klimatike dhe atmosferike, si dhe krijojnë mundësinë e përfitimit të aksesit në shërbime komunitare dhe të një jete komunitare.

3. Çdo normë, kusht teknik apo standard ndërtimi për strehët e përkohshme, sipas ligjit nr. 22/2018, "Për strehimin social", që nuk parashikohet në këtë udhëzim, zbatohet në përputhje me normat, kushtet teknike dhe standardet e ndërtimit në fuqi në Republikën e Shqipërisë.

4. Tipologjia e strehëve të përkohshme, në varësi të situatave kur përdoren, është:

a) fjetore, që janë ndërtesa të posaçme, të përshtatura kryesisht si struktura të përhershme për të pritur flukse të parashikuara apo të paparashikueshme të pastrehësh. Në raste të veçanta, fjetoret, të cilat përmbushin të njëjtat kushte me ndërtesat e zakonshme, mund të jenë ndërtime të lëvizshme, të përkohshme apo të montueshme/çmontueshme;

b) kampe strehimi, që janë struktura të përkohshme që ngrihen për të përballuar flukse të paparashikuara të pastrehësh që vijnë si rezultat i një emergjence dhe ngrihen kryesisht kur ndodhin fatkeqësi natyrore, kriza, flukse refugjatësh apo situata të tjera emergjente.

5. Strehët e projektuara, të ndërtuara ose të përshtatura për programin e strehëve të përkohshme, sipas ligjit nr. 22/2018, "Për strehimin social", mund të jenë struktura të posaçme, ndërtesa të përshtatura, si dhe ndërtime të përkohshme që mund të montohen, çmontohen dhe transportohen sipas nevojave. Tendat, shtëpizat e parafabrikuara, strehët e ndërtuara me materiale lokale etj. Janë, gjithashtu, disa nga format alternative të ndërtimit që mund të përdoren për të ofruar strehë të përkohshme.

6. Strehët e përkohshme duhet të ndërtohen, në zona që:

a) janë të pastra nga ndotja e ajrit, ndotja e tokës apo forma të tjera që përbëjnë rrezique shëndetësore, kërcënime dhe rrezique natyrore ose njerëzore, sipas legjislacionit në fuqi mbi mbrojtjen civile, mbrojtjen e mjedisit dhe cilësinë e ajrit në mjedis;

b) janë të ekspozuara ndaj rrezatimit diellor;

c) nuk janë të ekspozuara ndaj kushteve ekstreme klimatike;

ç) respektojnë legjislacionin në fuqi lidhur me ekspozimin ndaj nivelit të zhurmave;

d) ofrojnë akses të automjeteve, furnizim me ujë dhe energji elektrike;

dh) mundësojnë akses në shërbimet thelbësore, përmes transportit publik të rregullt ose të posaçëm.

7. Njësitë përgjegjëse, për ngritjen e kampeve të strehimit, zgjedhin zona që mundësojnë:

a) të paktën 30 m² sipërfaqe trualli për banor;

b) drenazhim të lehtë dhe sipërfaqe toke të përshkueshme. Pjerrësia e rekomanduar është nga 1% deri në 5%.

8. Vendosja e strehëve të përkohshme bëhet në hapësira, që plotësojnë kushtet dhe parametrat e mëposhtëm:

a) pozicionohen ose orientohen me synimin për të maksimizuar ekspozimin nga jugu dhe për të ofruar ajrim të mirë;

b) krijojnë kushte për hapësira private dhe higjienë;

c) ofrojnë mbrojtje ndaj zjarrit dhe evakuim të lehtë;

ç) kur është e mundur, projektohen në to hapësira shoqërore të përbashkëta për banorët, si dhe hapësira të lojërave për fëmijë;

d) në rastin e kampeve të strehimit apo të fjetoreve me numër të lartë banorësh, për çdo grup prej 15–60 banorësh, ofrohen hapësira dhe shërbime shtesë, si: hapësira gatimi, hapësira ngrënieje/mensa, hapësira për kujdes mjekësor apo psikologjik, hapësirë publike, hapësira për fëmijët etj.;

dh) strehët duhet të krijojnë mundësi edhe për strehimin e të moshuarve dhe/ose personave me aftësi ndryshe, në mënyrë që të jenë të aksesueshme dhe përshtatshme për këto grupe shoqërore;

e) ofrojnë parkim për administratën dhe për vizitorët dhe sipas rastit, mund të ofrojnë vend parkimi për automjete apo biçikleta për banorët.

9. Strehët e përkohshme projektohen sipas kritereve të mëposhtme:

a) projektimi i mbështjellëses së strehës mundëson rrjedhje minimale të ajrit dhe rezistencë termike të lartë;

b) kur është e mundur, përdoren materiale ndërtimi miqësore për mjedisin;

c) lartësia minimale dysheme–tavan është të paktën 200 cm, dhe e rekomandueshme 240–265 cm;

ç) të gjitha hapësirat e banueshme duhet të kenë dritare ose dyer që mundësojnë ndriçim dhe ajrim natyral. Sipërfaqja e dritares duhet të jetë të paktën 1/10 e hapësirës neto të sipërfaqes së dhomës;

d) sigurojnë akses në ujë, energji elektrike dhe/ose gaz;

dh) projektimi mundëson ngrohje gjatë sezonit të ftohtë dhe freskim gjatë periudhës së nxehtë.

10. Strehët e përkohshme ngrihen sipas kërkesave funksionale të mëposhtme:

a) hapësirat e shërbimeve higjienike, të ndenjes, ngrënies dhe kuzhina mund të ndahen midis banorëve. Nëse këto hapësira janë të veçuara nga strehët, ato duhet të vendosen në një distancë nga 6 deri në 50 metra larg;

b) hapësirat sanitare dhe kuzhina duhet të furnizohen me ujë të ftohtë dhe të ngrohtë;

c) streha duhet të sigurojë të paktën hapësira fjetjeje të mbuluara dhe të sigurta për banorët;

ç) për çdo familje duhet të sigurohen hapësira të veçanta dhe të sigurta;

d) hapësirat e strehëve dhe të shërbimeve duhet të pajisen me mobilie, pajisje dhe sende të përshtatshme për të garantuar funksionalitetin dhe standardet e duhura të jetesës.

11. Strehët e përkohshme ofrojnë hapësirat dhe funksionet minimale, si vijon:

a) jo më pak se 3.5 m² për banor në hapësirën e strehës, duke përjashtuar shërbimet sanitare dhe gatimin;

b) 1 m² kuzhinë dhe hapësirë ngrënieje për banor;

c) 1 WC i përbashkët për çdo 15 banorë, të ndara sipas seksit;

ç) 1 dush për çdo 30 banorë, të ndara sipas seksit;

d) 1 çezmë për çdo 50 persona.

12. Ngarkohen njësitë e vetëqeverisjes vendore, ministria përgjegjëse për strehimin, si edhe çdo institucion publik ose privat që financon ndërtimin e strehëve të përkohshme për zbatimin e këtij udhëzimi.

Ky udhëzim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I FINANCAVE DHE EKONOMISË
Anila Denaj